

Sygnatura akt XI C 908/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 18 września 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XI Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Bojarska

Protokolant: Ewa Chorzępa

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2014 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Z.

przeciwko B. K.

- o zapłatę 234,22 zł.

powództwo oddała.

Sygnatura akt XI C 908/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Spółka Akcyjna w Z. w pozwie z dnia 18 stycznia 2010r., wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, skierowanym przeciwko pozwanej B. K., domagała się zapłaty na swoją rzecz kwoty 234,22 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 18 stycznia 2010r. do dnia zapłaty, a także kosztów procesu, w tym kwoty 30 zł. z tytułu zwrotu opłaty od pozwu, kwoty 60 zł. z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego a także kwoty 0,54 zł. z tytułu zwrotu opłaty manipulacyjnej dla dostawcy usług płatności.

W uzasadnieniu swojego żądania strona powodowa wskazała, że wierzytelność dochodzona przez stronę powodową wynika z braku zapłaty przez pozwaną za korzystanie z usług telekomunikacyjnych świadczonych na rzecz pozwanej przez (...) S.A. a wierzytelność ta została nabyta przez stronę powodową na podstawie umowy o przelewie wierzytelności. Na wartość przedmiotu sporu składa się suma należności wynikających z poszczególnych tytułów (faktur) oraz odsetki naliczone na datę wniesienia pozwu. Strona powodowa przesłała pozwanej listem poleconym zawiadomienie od poprzedniego wierzyciela o dokonaniu cesji w dniu 27 czerwca 2008r. oraz wezwanie do dobrowolnej zapłaty całej należności. Pozwana nie spełniła świadczenia ani też nie przesłała żadnej odpowiedzi na wezwanie do zapłaty. W ocenie strony powodowej wierzytelność jest bezsporna ponieważ pozwana nie kwestionowała wysokości kwot wymienionych w fakturach w postępowaniu reklamacyjnym.

W oparciu o powyższe twierdzenia i w powołaniu się na dowody w postaci faktur, umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, regulamin świadczenia usług i cennik obowiązujące u poprzedniego wierzyciela, zawarte w pozwie Sąd Rejonowy w Lublinie w dniu 20 stycznia 2010r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (pod sygn. XVI Nc –e (...)), w którym uwzględnił powództwo w całości i nakazał pozwanej uiścić kwotę 234,22 zł wraz z odsetkami ustawowymi zgodnie z żądaniem pozwu oraz kwotę 90.54 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwana złożyła skutecznie sprzeciw, w którym zaskarżyła nakaz zapłaty w całości. Pozwana zarzucił, że strona powodowa nie wykazała istnienia roszczenia. Na mocy postanowienia z dnia 14 maja 2013r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania tyt. Sądowi na podstawie art. 505

³⁶ §1 kpc.

Strona powodowa, uzupełniając brak formalne pozwu w trybie art. 505³⁷ §1 kpc, podtrzymała żądanie pozwu wniesionego w elektronicznym postępowaniu upominawczym i jego uzasadnienie, wniosła jednocześnie o zwrócenie się przez sąd, w trybie art. 248§1 kpc do (...) S.A. w W. o złożenie dokumentów w postaci faktur i not wskazanych w uzasadnieniu pozwu, wszystkich umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartych pomiędzy poprzednim wierzycielem a pozwana, wszystkich aneksów do tych umów, pełnomocnictw do ich zawarcia, korespondencji poprzedniego wierzyciela z pozwana, w szczególności dotyczącej wypowiedzenia umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych. W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa zaprzeczyła twierdzeniom pozwanej, jakoby wierzytelność nie istniała; strona powodowa wskazała, że zwróciła się do poprzedniego wierzyciela o przesłanie w/w dokumentów jednakże nie otrzymała ich. Wskazała ponadto, że fakt istnienia i skutecznego nabycia wierzytelności potwierdzają takie okoliczności dokumenty jak umowa o przelew wierzytelności, wyciąg z wykazu wierzytelności a także okoliczność, że strona powodowa dysponuje danymi osobowymi pozwanej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na mocy umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 27 czerwca 2008r. zawartej pomiędzy (...) S.A. z siedzibą w W., jako cedentem a stroną powodową jako cesjonariuszem, na rzecz cesjonariusza zostały przelane wierzytelności z tytułu usług telekomunikacyjnych, w tym należności głównych, kar za zerwanie umów i not odsetkowych w łącznej kwocie 14 173 668,21 zł. Załącznikiem do umowy był wykaz wierzytelności, z którego wynikało, że zadłużenie B. K. z tytułu faktur VAT wynosi łącznie 177,23 zł.

Cedent sporządził pismo z dnia 27 czerwca 2008r. informujące pozwaną o dokonanej cesji na rzecz (...) S.A. w Z..

Strona powodowa skierowała do pozwanej listem poleconym pismo, informując pozwaną o dokonanej cesji oraz wzywając do zapłaty kwoty 177,04 zł. z tytułu należności głównej wynikającej z faktur, kwoty 0,19 zł. z tytułu wystawionych not odsetkowych oraz kwoty 24 zł. z tytułu odsetek zwłoki.

Dowód:

- umowa sprzedaży wierzytelność z dnia 27 czerwca 2008r. wraz z wyciągiem z wykazu wierzytelności., k. 36-37;
- pismo (...) S.A. d pozwanej z dnia 27 czerwca 2008 r., k. 38;
- pismo strony powodowej do pozwanej z dnia 15 lipca 2008r. wraz z potwierdzeniem nadania k- 39-40;

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Strona powodowa domagała się zapłaty od pozwanej należności wynikającej z faktur VAT, którą to należność nabył w drodze cesji wierzytelności. Pozwana kwestionowała istnienie wierzytelności.

W pierwszej kolejności należy przytoczyć art. 509 § 1 k.c., zgodnie z którym wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2 k.c.). Na skutek przelewu wierzytelność cedenta (dotychczasowego wierzyciela) przechodzi na cesjonariusza (nabywcę wierzytelności) w takim stanie, w jakim dotychczas istniała. Zasadniczo cesja nie wpływa na kształt wierzytelności, zmienia się jedynie podmiot uprawniony do żądania świadczenia.

Pozwana nie kwestionowała, że zawarta została umowa przelewu wierzytelności pomiędzy stroną powodową a (...) S.A. jednakże w przekonaniu Sądu dokonanie umowy przelewu wierzytelności nie jest wystarczającym dowodem na

istnienie wierzytelności, a zwłaszcza na realne wykonanie świadczenia, skutkującego obowiązkiem zapłaty za jego spełnienie.

Sąd uznał, że strona powodowa nie udźwignęła ciężaru udowodnienia faktów, z których wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne. Podkreślić przy czym trzeba, że samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (wyrok SN z dnia 22.11.2001 r., sygn. I PKN 660/00, publ. Wokanda 2002/7-8/44). Zgodnie z art. 232 k.p.c. obowiązek wskazania dowodów obciąża przede wszystkim strony, a w myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Oznacza to, że ten, kto powołuje się na przysługujące mu prawo, występując z żądaniem obowiązany jest udowodnić okoliczności faktyczne uzasadniające to żądania. Chodzi tu o fakty, które mają istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, wykazujące istnienie prawa.

Zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą kontrydyktoryjności sąd nie ma obowiązku zarządzania dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzania z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (wyrok SN z dnia 17.12.1996 r., sygn. I CKU 45/96, publ. OSNC 1997/6-7/76). Dopuszczenie dowodu z urzędu jest co do zasady prawem a nie obowiązkiem sądu. W związku z powyższym, jeżeli materiał dowodowy zgromadzony przez strony nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z nieudowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów.

Wobec powyższego i w myśl art. 232 k.p.c. to strona powodowa była obowiązana wskazać dowody dla stwierdzenia faktu wykonania usług telekomunikacyjnych na rzecz pozwanej i powinna liczyć się z negatywnymi konsekwencjami jego nieudowodnienia w postaci oddalenia powództwa.

Strona powodowa powołała się na dowody w postaci faktur VAT, umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, cennika i regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych obowiązujących u poprzedniego wierzyciela i wniosła, aby Sąd zwrócił się w trybie art. 248§1 kpc do poprzedniego wierzyciela o ich przedłożenie a w piśmie z dnia 10 marca 2014r. wniosła o przedłużenie terminu do ich złożenia wskazując na to, że w zwróciła się do cedenta o dokumenty i po ich otrzymaniu niezwłocznie je przedłoży w sądzie. Do rozprawy w dniu 16 września 2014r. dokumenty nie zostały przedłożone. Sąd oddalił wniosek strony powodowej o zwrócenie się do poprzedniego wierzyciela o przedłożenie umowy i spornych faktur w trybie art. 248§1 kpc; strona powodowa, której przedmiotem działalności, jest obrót wierzytelnościami, występując do sądu z pozwem przeciwko pozwanej powinna była zgromadzić dokumenty niezbędne do wykazania zasadności swojego roszczenia i dołączyć je do pozwu, a nie zwracać się o nie do cedenta (lub zobowiązywać do tego Sąd) w momencie, kiedy pozwana zakwestionowała zasadność roszczenia. Nadto strona powodowa nie wykazała, że w ogóle zwróciła się do cedenta o takie dokumenty.

Ustawa z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (tekst jednolity Dz. U. Nr 243 z 2014r.) w art. 56 normuje treść umowy świadczenie usług telekomunikacyjnych, która powinna być zawarta w formie pisemnej lub elektronicznej (ust. 2) i określać w szczególności świadczone usługi, dane o ich jakości, w tym o czasie oczekiwania na przyłączenie do sieci lub terminie rozpoczęcia świadczenia usług telekomunikacyjnych, dane szczegółowe dotyczące cen, w tym pakietów taryfowych oraz czas trwania umowy oraz warunki przedłużenia i rozwiązania umowy, wysokość kar umownych w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania usługi telekomunikacyjnej, tryb postępowania reklamacyjnego (ust.3). Nie przedstawiając umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z pozwaną, ani nawet nie powołując się na wynikające z niej konkretne zapisy strona powodowa nie wykazała źródła zobowiązania do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem. Przypuszczać należy, iż są to należności za świadczenie usług telekomunikacyjnych i noty odsetkowe, lecz strona powodowa nie wykazała w żaden sposób, że zaistniały przesłanki do ich naliczenia i w jakiej wysokości. Jednocześnie strona powodowa nie przedstawiła żadnych dowodów na wykonanie wskazanych w pozwie usług na rzecz pozwanej. Nie dołączono faktur, o których mowa w wykazie wierzytelności, nie przedstawiono bilingów rozmów, z których wynikałoby, że istotnie pozwana dokonywał połączeń telefonicznych. Zaznaczyć przy tym trzeba, że faktura jest dokumentem księgowym, rozliczeniowym, stwierdzającym

dokonanie danej operacji gospodarczej. Wystawienie faktury, następnie przyjęcie przez kontrahenta, zaksięgowanie bez żadnych korekt i zastrzeżeń daje podstawę do domniemania, że dokonywane w ewidencji księgowej zapisy są odzwierciedleniem rzeczywistego stanu, zgodnie z rzeczywistym przebiegiem zafakturowanej operacji gospodarczej (wyrok SA w Katowicach z dnia 24 października 2002 r. I ACa 219/02). Samo wystawienie faktury nie stanowi dowodu zrealizowania świadczenia, a w okolicznościach niniejszej sprawy należy podkreślić, że brak jest dowodów, by pozwana przyjęła którąkolwiek z opisanych w pozwie faktur. Faktura powinna odzwierciedlać rzeczywisty przebieg procesów gospodarczych, lecz przepis art. 19a ustawy o podatku od towarów i usług nie daje podstawy do konstruowania domniemania prawdziwości faktury. Faktura nie ma również waloru dokumentu urzędowego (z uzasadnienia wyroku SN z dnia 7 marca 2002 r. III RN 41/01, publ. PP 2002/11/63). Dlatego też sam wykaz faktur widniejący w wykazie wierzytelności oraz okoliczność dokonania cesji wierzytelności nie stanowią wystarczających – w przeświadczeniu Sądu – dowodów na rzeczywiste wykonanie świadczeń, uzasadniających zasądzenie na rzecz strony powodowej kwoty stanowiącej zapłatę za ich spełnienie. Sąd też powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Sąd nie orzekł o kosztach procesu, albowiem pozwana, który wygrała sprawę w całości, nie poniósł żadnych kosztów w sprawie.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w repertorium;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi strony powodowej bez pouczenia;
3. kal. 14 dni.

10.10.2014r.